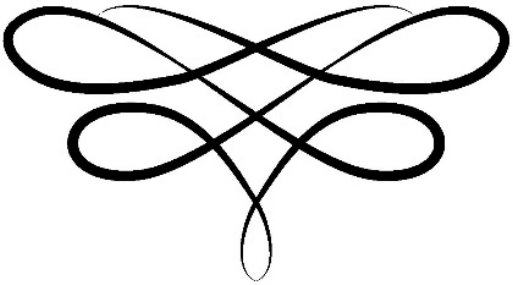

נִגּוּנֵי הַכָּנָה לַתְּפִלָּה

עשרת ימי תשובה

א' – ט' תשרי תשפ"ו

הקדמת המערכת

בחסדי ה' יתברך, הננו מוציאים לציבור אנ"ש והתמימים שי' את החוברת 'ניגוני הכנה לתפלה' לשבוע עשרת ימי תשובה, אותם שלח עבורנו הרב שליט"א בשבוע החולף.

ביום שני ז' תשרי תשפ"ו לא נשלח 'ניגון הכנה לתפלה'.

השבוע החוברת כוללת בתוכה את הניגונים הבאים:

א. ניגון 630, גירסא ב.
ב. ניגון "תרין תפוחין".
ג. ניגון 655.
ד. ניגון 656.
ה. ניגון הבעל שם טוב.

בברכת "ברב שירה וזמרה"
גמר חתימה טובה
המערכת.

יום חמישי ג' תשרי

ניגון 630 גירסא ב | הולחן בליל תשעה באב תשפ"ה
בראש השנה תשפ"ו התוסף לניגון חלק נוסף.
לשמיעת הניגון – לחץ כאן.

ניגון • 630 B

ליל ט' באב תשפ"ה – עם תוספת מראש השנה תשפ"ו

יום שישי ד' תשרי

ניגון "תרין תפוחין" | ניגון 53 בספר הניגונים

על המילים **"תְּרֵין תַּפּוּחִין דְּנָהֲרִין תְּדִירָא דְּסַחֲדָאן תְּדִירָא"** (זוהר ח"ג קל"ג, ב).

תרגום: שְׁנֵי תַּפּוּחִים הַמְּאִירִים תָּמִיד וְשׂוֹמְחִים תָּמִיד.

הניגון קשור קודם כל למנהג אכילת התפוח בדבש בלילה הראשון של ראש השנה.

אך הוא קשור גם לכללות אופן התשובה של הימים הנוראים,

כרמוז בפיוט "וכל מאמינים": "**הפותח** [אותיות **תפוח**] שער לדופקי **בתשובה** [נוטריקון **דבש**]"

רואים בתפוח את הלחיים של מעלה, של אריך אנפין . ה' מחייך אלינו...

מהתפוח הימני, יוצא אור, ומהתפוח השמאלי, יוצאת שמחה.

לשמיעת הניגון – לחץ כאן.

תְּרֵין תַּפּוּחִין • 53

יום ראשון ו' תשרי

ניגון 655 | הולחן ב-ג' תשרי תשפ"ו

לשמיעת הניגון – לחץ כאן.

ניגון • 655

ג' תשרי תשפ"ו

יום שלישי ח' תשרי

ניגון 656 | הולחן ב-ו' תשרי תשפ"ו

לשמיעת הניגון – לחץ כאן.

ניגון • 656

ו' תשרי תשפ"ו

יום רביעי ט' תשרי

ניגון מיוחס לבעל-שם-טוב הינו ניגון שהגיע לחסידות חב"ד על ידי החסיד ר' יוחנן גורדון שהיה שוחט ובודק בעיר דוקשיץ. הוא קיבל את הניגון מהרב קליאצקין מעיר רומנוב כשהיו בליובאוויטש והוא אמר לו שניגון זה מיוחס להבעש"ט.

ניגון זה הוא ניגון **כ"א** בספר הניגונים.

הרב שם את הניגון ב"תיקון הכללי" כניגון לערב יום כיפור.

לשמיעת הניגון – לחץ כאן.

"הַדִּבּוּר הוּא קֻלְמוּס הַלֵּב, וְהַנִּגּוּן – קֻלְמוּס הַנֶּפֶשׁ"

[כ"ק אדמו"ר הזקן נ"ע]

כַּוָּנַת אַדְמו"ר הַזָּקֵן בְּאָמְרוֹ "הַדִּבּוּר הוּא קֻלְמוּס הַלֵּב" הִיא שֶׁהָאָדָם נוֹתֵן בְּטוּי בַּדִּבּוּר שֶׁלּוֹ לְכָל מָה שֶׁקּוֹרֶה אֲצָלוֹ בְּתוֹךְ הַלֵּב, הַדִּבּוּר מְבַטֵּא אֶת רַחֲשֵׁי הַלֵּב, הוּא הַקֻּלְמוּס שֶׁמְּבוֹתֵב אֶת כָּל הָרְחָשִׁים, "רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב".

אֲבָל לַנִּגּוּן יֵשׁ מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מֵהַדִּבּוּר, "הַנִּגּוּן הוּא קֻלְמוּס הַנֶּפֶשׁ" – הַקֻּלְמוּס שֶׁל הַחַיּוּת, הָרוּחָנִיּוּת וְגַם הָאֱלֹקוּת. הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית שֶׁל הַיְּהוּדִי הִיא "חֵלֶק אֱלוֹהַ מִמַּעַל מַמָּשׁ", וְהַחֵלֶק הַזֶּה שֶׁל נֶפֶשׁ הַיְּהוּדִי מִתְבַּטֵּא דַּוְקָא כְּשֶׁהוּא מְנַגֵּן. כְּלוֹמַר, אָדָם יָכוֹל לְבַטֵּא חֲוָיוֹת פְּנִימִיּוֹת, עֲצוּמִיּוֹת, דַּוְקָא בַּשִּׁירָה שֶׁלּוֹ, בַּנִּגּוּן שֶׁלּוֹ.

בִּכְלָל, גַּם אֶת הַדִּבּוּר צָרִיךְ לְנַגֵּן – צָרִיךְ לְיַחֵד אֶת שְׁנֵי הַקֻּלְמוּסִים.

[מוצאי ח' טבת תשפ"ד]